

[1979 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடந்த ஆண்டுகளாக அப்படிப்பட்ட வார்த்தையை நான் உபயோகப்படுத்தவில்லை. அதே நேரத்தில் எதிர்வரிசையில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்கள் அவையின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு நடக்கவேண்டிய கடமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. நான் அமருங்கள் என்று சொல்கிற போது, திரு. உமாநாத் அவர்கள், அவரை அமரச்செய்து, பிறகு பேசலாம் என்று சொல்லியிருந்தால் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அப்படிப்பட்ட வார்த்தையை நான் சொன்னதில்லை. ஆனால் உட்கார முடியாது, நீங்கள் நின்றாலும், நான் நின்று கொண்டே இருப்பேன் என்று முன் வரிசையில் உள்ள தலைவர்கள் சொல்கிற போது, விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நடப்பேன் என்று சொல்கிற போது, திரு. உமாநாத் அவர்கள் அவரை உட்கார வைத்திருந்தால், அது நியாயமாக இருந்திருக்கும். நான் அனுமதிக்க வில்லை என்று சொன்னபிறகு, இப்படி ஒரு எதிர்க்கட்சியின் தலைவர்கள் சொல்வார்களானால், நிச்சயமாக நான் உமாநாத் அவர்களைக் கேட்கிறேன்—‘உங்கள் அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லுங்கள், அப்படி நடக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், அதை விட்டுவிட்டு நாங்கள் இப்படித்தான் வற்புறுத்துவோம் என்று சில தலைவர்கள் சொல்வார்களானால், அப்போது என்ன கட்டுப்பாடு இருக்கிறது? இப்படி அவர்கள் பேசினால் நான் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? எப்படி அவையின் நிகழ்ச்சிகளை சுமுகமாக நடத்த முடியும்? உட்காருங்கள் என்று சொன்னால், சிரித்த முகத்துடன் உட்கார்ந்து விட்டு, மறுபடியும் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் பரவாயில்லை. நான் என்ன சொன்னாலும், என் அனுமதி இல்லாமல், பேசித்தான் தீருவேன், உட்கார மாட்டேன் என்று சொன்னால்—நான் திரு. லத்தீப் அவர்களைச் சொல்லவில்லை, மொத்தத்தில் சொல்கிறேன். நீங்கள் அதைப்பற்றி தவறாக நினைத்துக்கொண்டு அதற்காகப் பேசவேண்டாம். நான் மொத்தத்தில் சொல்கிறேன்—எதிர் வரிசையில் இருக்கும் தலைவர்கள் விதிகளுக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும். எனக்கு இந்த அவையின் மரபைக் காப்பாற்ற வேண்டும், விதிகளுக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.20)

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், திருவள்ளூர் அருகே காவல் துறையினர் நடத்திய தாக்குதல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : செங்கற்பட்டு மாவட்டம், திருவள்ளூர் அருகே 23-4-1979 அன்று போலீசார் நடத்திய தாக்குதல் குறித்துப் பேரவையில் விவாதிக்க பேரவையின்

1979 ஏப்ரல் 26]

[பேரவைத் தலைவர்]

இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு திருவாளர்கள் ஜே. ஜேம்ஸ், எம். ஏ. லத்தீப். சோ. அழகர்சாமி, பொ. விஜயராகவன், எஸ். சிவசாமி, பி. சோரணம், என். வரதராஜன், ஆர். உமாநாத், தே. ஞானசிகாமணி, சி. கோவிந்தராசன், சேலம் திரு. ஆறுமுகம், மு. அம்பிகாபதி, ரா. மார்க்கபந்து, எ. ஆர். மாரிமுத்து, எஸ். சதாசிவம், நெல்லை ஆர். ஜெபமணி ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்து உள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது குறித்து மிகச்சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. ஆர். ஜெபமணி.

* திரு. ர. ஜெபமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, திருவள்ளூர் தாலுகாவில் வெள்ளியூர் என்ற கிராமத்தில் நடந்திருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை நானும் எனது அருமை நண்பர் அழகிரிசாமி அவர்களும் நேரடியாகச் சென்று பார்த்தோம். இப்பேர்ப்பட்ட நிலை இந்த நாட்டில் நடக்க ஆரம்பித்தால், இது இந்த நாட்டு மக்களை எங்கே கொண்டுபோய் விடும் என்று தெரியவில்லை. அங்கே நான் பார்த்தவைகளை எல்லாம் இங்கே விரிவாக பேசுவதற்கு தலைவர் அவர்கள் எனக்கு அனுமதி தரமாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கு ஏழு கட்சிகளின் தலைவர்கள் பேச வேண்டும். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. மின்சார வாரியத்தின் மீது குறைவாக பேசிக்கொண்டால் எனக்கு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ர. ஜெபமணி : நாம் ஒழுக்கத்தோடு இருந்தால் தான் விளக்கு எரியும். ஒழுக்கம் எல்லாம் கெட்டுவிட்ட பிறகு விளக்கு எதற்கு எரியவேண்டும்?....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விஷயத்திற்கு வாருங்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : போராட்டம் வாபஸ் பெறப்பட்ட பிற்பாடு அங்கே நடந்த காட்டுமிராண்டித்தனமான தாக்குதலை மனித உள்ளம் படைத்தவர்கள் யாரும் அனுமதிக்க முடியாது. கனம் அமைச்சர்கள் யாராவது அங்கு சென்று பார்ப்பார்களே யானால் அவர்கள் நிச்சயமாக ரத்தக் கண்ணீர் வடித்திருப்பார்கள். பாரதியார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பாடினார்—

“மாதரைக் கற்பழித்து வன்கண்மை பிறர் செய்யப்

பேதைகள் போலுயிரைக் கிளியே! அஞ்சிக்

கிடந்தாரடி!”

எவ்வளவு பயங்கரமான சூழ்நிலை. போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்த வீடுகளைத் தாக்கி, கதவுகளை உடைத்து, கதவுகளைத் திறக்கப் பறுத்த தாய்மார்களைப் பார்த்து, பார்த்து, கதவுகளில் பெட்

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1979 ஏப்ரல் 26]

ரோல் ஊற்றி நெருப்பு வைப்போம் என்று பயமுறுத்தி பின்னால் திறந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஜாக்கட் கிழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய உடம்பெல்லாம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கேயோ ஒரு அதிகாரி இறந்தார்—அவர் இறந்ததைப்பற்றி அரசாங்கம் கவலைப்படுவதைவிட நாங்கள் அதிகமாக கவலைப்படுகிறோம். எனால் அதற்காக (மணியடிக்கப்பட்டது) ஐயா..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெரியவர் அவர்கள் அங்கே போய் பார்த்துவிட்டுத்தான் பேசுகிறார்களா? அல்லது சொந்தக் கருத்துக்களை வைத்து பேசுகிறார்களா?...

திரு. ர. ஜெபமணி : பார்த்துவிட்டு வந்துதான் பேசுகிறேன். கண்ணீர் விட்டேன். அங்கே நீங்கள் கண்ணீர் விடவில்லை. இங்கே யிருக்கிறீர்கள். தாய்க்குலம் அங்கே அழுது மடிகிறது. வயதான பெண்கள் எல்லாம் அவமானப்படுத்தப்பட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே கல்லூரி படிப்பு படித்துவிட்டு வந்திருக்கின்ற பெண்கள் இழுத்துப்போட்டு அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ரேடியோ உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது, விசிறிகள் உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அங்கே கடிகாரங்கள் உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுப்பில் சாதம் வெந்து கொண்டிருந்தபோது, பாத்திரங்கள் பண்டங்கள் உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிருகத்தனமான ஆட்சியா? இது என்ன நினைக்கவே முடியவில்லை. 42-ல் நடந்தது என்று சொந்த கிராமத்தில் நடந்ததை நான் பார்த்தேன். அதைவிட பயங்கரமான காட்சி. தாய்க்குலம் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அவர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள் அங்கே திருவள்ளூர் ஆசபத்திரியிலே நான்கு பெண்கள் அட்மிட் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். யாருக்கு ஐயா இந்த துணிச்சல் வரும்? நாம் எல்லாம் அக்காள் தங்கையோடு பிறக்கவில்லையா? இதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டாமா? அதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்றால், சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைப்பதில் என்ன தவறு? மின்சாரம் என்ன அவ்வளவு பெரியது? மானம் போன பின் மின்சாரம் வேண்டுமா? மானம் அல்லவா வேண்டும்..

மானம் சிறிதென் றெண்ணி

வாழ்வு பெரிதென் றெண்ணும்

ஈனர்க் குலந் தனில் கிளியே;

இருக்க நிலைமை யுண்டோ;

என்று பாடினான் பாரதி. ஆக இதர நடவடிக்கைகளை எல்லாம் ஒத்தி வைத்து இந்த மானப்பிரச்சனையைப்பற்றி விசாரித்து, அமைச்சர் கூட்டம் ஒன்று சென்று அந்த இடத்திற்கு சென்று அந்த தாய்க்குலத்திற்கு நல்ல கனியோடு

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

அன்போடு, பாசத்தோடு ஆறுதல் சொல்லா விட்டால் ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாயையொக்கும் என்று கேட்டு, சபையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இந்த பிரச்சனையை விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அமருகிறேன். ஐயம் ஹிந்த்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிக பயங்கரமான முறையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வெள்ளியூர், பாலவாக்கம், முருக்கம்சேரி இந்த சுற்று வட்டங்களில் எல்லாம்—நாம் இந்தப் பகுதிகளை மட்டும் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்தப் பகுதிகளை மட்டும் தான் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். பார்த்த பிறகு இந்த நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று எந்தத் துறை செயல்படுகிறதோ அந்தத் துறை சட்டம் ஒழுங்கை கெடுப்பதற்கும் சட்டம் ஒழுங்கை ஒழுங்காக குலைப்பதற்கும் அவர்களே பயன்படுத்துகிறார்களே என்று பார்க்கும்போது இந்த நாட்டில் உண்மையாக ஒரு அரசு இருக்கிறதா சட்டம் இருக்கிறதா என்று நமக்கெல்லாம் ஐயம் ஏற்படும் வகையில் இன்றைக்கு காரியங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. ஆண்களை எல்லாம் இன்றைக்கு ஊனமாக்கி முடமாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

எத்தனையோ பேர்கள் கால்களை இழந்தவர்களாக, கைகளை இழந்தவர்களாக காட்சி தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு போலீஸ்காரரை அடிக்கும் அளவுக்கு உங்களுக்கு தைரியம் வந்துவிட்டதா என்று சொல்லிச் சொல்லி அடித்திருக்கிறார்கள். தெரியாமல் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்திற்கு மாநிலம் முழுவதும் இருக்கின்ற விவசாயிகளை, 'ஒரு போலீஸ்காரை அடிக்கும் உங்களுக்கு தைரியம் வந்துவிட்டதா' என்று கேட்டு அடித்து, மண்டை பிளந்தவர்களாக, கை இழந்தவர்களாக, கால் இழந்தவர்களாக இன்றைக்கு அங்கே காட்சி தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், அங்கே இருக்கின்ற கிராமங்களிலே ஆண்கள் இல்லை. பயந்துபோய் பலர் சென்னைக்கு ஓடி வந்திருக்கிறார்கள்; சிலர் வேலூருக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் அங்கே உள்ள வீடுகள் எல்லாம் விறிச்சோடி கிடக்கின்றன. அதற்கு யார் காரணம்? திருடனா? தீவட்டிக் கொள்ளைக்காரனா? போலீஸ்காரர்கள் காரணம் என்று சொன்னால், இதை இந்த அரசு பார்த்துக்கொண்டிருப்பதா? எவ்வளவு பதட்ட நிலையை இது உருவாக்கும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். பெண்களை அடித்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு முறையா? பெண்களின் சேலைகளை உரித்திருக்கிறார்கள் பெண்களின் ரனிக்கையை கிழித்திருக்கிறார்கள். பெண்களை மிருகத்தனமாக கீழே போட்டு, அடித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை (*) தடியால் குத்தியிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் என்ன கொடுமை. இவ்வளவு பயங்கரமான....

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணக்க அகற்றப் பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : * என்ற வார்த்தை வேண்டாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நடந்திருக்கிறது; பார்த்ததைத் தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவ்வாறு அங்கே நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கலாம். ஆனால், அந்த வார்த்தை தேவையல்ல; அழகல்ல. நீங்கள் சொல்வது வழக்கில் இருக்கிறது; ஆனால் இந்த அவையிலே அந்த வார்த்தை வேண்டாம். எனவே, அவர் சொன்ன * என்ற வார்த்தைகளை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அடிக்கக்கூடாத இடங்களிலே எல்லாம் அடித்திருக்கிறார்கள். பெண்களையெல்லாம் நிர்வாணப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; நிர்வாணப்படுத்தி அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை வேண்டுமா? இது நாடா? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

சிறையிலே கைதிகளை இப்படியா அடைப்பது? திருச்சி சிறைச் சாலையிலே கைதிகளை அடைப்பதற்கு இடமே இல்லை. எங்கள் வாணியம்பாடியிலே பலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது வள்ளியூர் சம்பவம். தயவுசெய்து வாணியம்பாடிக்குப் போகவேண்டாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எங்கள் பகுதியிலே கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அடைப்பதற்கு சிறைச் சாலையிலே இடமே இல்லை. எங்கள் பகுதி....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மறுபடியும் உங்கள் தொகுதியைப்பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். இது வள்ளியூர் சம்பவம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : வள்ளியூர் பகுதியிலும் திருவள்ளூர் பகுதியிலும் பிடித்துக் கொண்டுபோய், அவர்களையெல்லாம் இன்றைக்குச் சிறையிலே அடைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அடைத்து அவர்களுக்கு சாப்பாடு போடவில்லை. அங்கே இருக்கின்ற அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் தப்பித் தவறிப் போய் கேட்டால், போலீஸ்காரர்கள் அவர்களைப் பார்த்து எல்லோரும் எங்காவது வசூலித்துக் கொண்டு வந்து போடுங்கள் என்று அவர்களிடம் சொன்னால், இதைவிட வேறு என்ன அக்கிரமம் இருக்க முடியும்?

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகநீதப் பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

என்பதை இந்த நேரத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, உடனடியாக இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் போலீஸ் அராஜகத்தை நிறுத்தவேண்டும். இந்த மாநிலத்திலே விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்றால், அந்தப் போராட்டத்தினால் ஒரு பாவமும் அறியாத விவசாயிகள் இவ்வளவு கொடுமைப்படுத்தப்படுவதா? கைது செய்யப்படுவதா? அவர்களை அடித்திருக்கிறார்கள், பெண்களை அடித்திருக்கிறார்கள் என்றால், இது மிகப் பெரிய மன்னிக்க முடியாத குற்றம். இதைச் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், குற்றவாளிக் கூண்டிலே இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும், கால கட்டத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்படுவார்கள். எனவே, இந்த விவாங்களை எல்லாம் நாம் இன்றைக்கு விரிவாகப் பேசுவதற்கு வேண்டிய முறையில், இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை யெல்லாம் ஒத்திவைத்து விவாதிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றிச் சருக்கமாகப் பேசினாலும்கூட, கொஞ்ச நேரமாகும். எனவே, சருக்கமாகப் பேசவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடாது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தெரியும். இருந்தாலும் இந்த அவையிலே இதற்காக எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்குவது என்கின்ற பொறுப்பும் எனக்கிருக்கிறது. நீங்களே சொல்லுங்கள். இப்போது சொன்னவைகளைப் பற்றியெல்லாம் மீண்டும் சொல்லாமல், பேசுங்கள். இன்னும் 5 பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் சொல்கிறேன்.

[முற்பகல் 10.30]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர்—தலைவர் ஜெபமணி அவர்கள் அழகாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அவரும் நானும் நேற்று அங்கு போய்ப் பார்த்தோம். இன்னும் கூட என்னுடைய மனத்திலிருந்து ஆத்திரம் அடங்கவில்லை. வாஸ்தவத்தில் இங்கு ஜனநாயக ஆட்சி நடக்கிறதா அல்லது வெளிநாட்டிலிருந்து படையெடுப்பு நடந்து இவ்வளவு மோசமான அருவருக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றனவா என்று புரியவில்லை. பெண்களைக் கேவலமாகப் பேசியதோடு மட்டுமல்லாமல் தாக்கியும் இருக்கிறார்கள். மங்கம்மாள் என்ற மூதாட்டி 85 வயது, கட்டிலில் படுத்திருக்கிறார், நிலம் கிடையாது. குடிசை. எங்களுடன் ரமணிபாய் அம்மையாரும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களைத் தனியாக வீட்டுக்குள்ளே அழைத்துச் சென்று எங்கெங்கு அடி, எப்படி தாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 ஏப்ரல் 26]

யெல்லாம் எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் அந்தக் காட்சியைக் கண்டு கண்ணீர் விட்டாக வேண்டும். ஒரு வீடாகட்டும் அல்லது நாடாகட்டும்—வீட்டிலே பெண்களைப் பாதுகாக்கவில்லை என்றால் வீடு அழியும்; நாட்டிலே பெண்கள் மதிக்கப்படாமல் பாதகம் ஏற்பட்டால் அந்த நாடு நாசமாகப் போய்விடும். அங்கு நடந்த சம்பவங்களை என்னவென்று எடுத்துச் சொல்வது? அந்த ஊரிலே ஒரு பேயாட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரோட்டை விட்டு ஒரு பர்லாங்கு தூரம் வரை ஊருக்குள்ளே புகுந்து கதவைப் பூட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குள்ளே இருந்த பெண்களையெல்லாம் கதவை உடைத்து உள்ளே புகுந்து தொடையில் தடியால் இறுத்தியிருக்கிறார்கள்; வீட்டு ஆண்கள் எங்கே என்று கேட்டு அவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள், சட்டிபானைகளை உடைத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் போய் அந்த இடத்தைப் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக பெண் அமைச்சர்கள் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். பூட்ஸ் காலால் மிதித்து 60 வயதான பெண்மணியையும், காந்தம்மாள் என்ற 70 வயது பெண்மணியையும் தாக்கியிருக்கிறார்கள். மகன் பெங்களுக்குப் போயிருக்கிறான் என்று சொன்னதற்கு ‘என்ன, பொய்யா சொல்கிறாய்? என்று கேட்டு அடித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு மோசமாக நடக்க என்ன காரணம்? முதலமைச்சர் அவர்கள் வானொலியில் பேசியது கரரணமா? எங்களை எதிர்த்துப் போராடுகிற விவசாயிகளை அடித்து நொறுக்குங்கள் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்களா என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

இந்த மாதிரி பல ஊர்களில் நடந்திருக்கின்றன, தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. 20 வயது, 18 வயது படித்த பிள்ளைகளை எல்லாம் அடித்து ஆஸ்பத்திரியில் போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று அடிபட்டவர்களைப் பார்வையிடச் சென்றபோது ‘விடமாட்டோம். எஸ். பி. உத்தரவு’ என்று சொன்னார்கள். ‘இது ஒன்றும் சிறைச்சாலை அல்ல, நான் போய்ப் பார்க்கத்தான் செய்வேன். வேண்டுமானால் என்னைக் கைது செய்யுங்கள்’ என்று சொல்லி நான் உள்ளே போய்ப் பார்த்தேன். அங்கே போய்ப் பார்த்தால் பெண்கள் என்னிடம் முறையிட்டார்கள். நளினி என்ற பெண்மணி போலீசால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். பெண்களைத் தடியால் அடித்தார்கள் ஏதோ இரண்டு சிறுவர்கள் கல்லெடுத்துப் போட்டுவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் கண்டபடி அடித்து விரட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு ஆண்கள் போன பிறகு பெண்களை வீட்டுக்குள் புகுந்து அடித்தார்கள் என்று சொல்லி கண்ணீர் விட்டு அழுதார்கள். 72 பேர் மேல் கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். திருவள்ளூர்

1979 ஏப்ரல் 26] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஆஸ்பத்திரியில் 4 பெண்கள் 24 ஆண்கள் இருக்கிறார்கள். பாலவாக்கம் என்ற இடத்தில் எந்தச் சம்பவமும் நடக்கவில்லை. அங்கே லட்சுமண ரெட்டியார் என்பவரை அடித்து காலை ஓடித்து விட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லாமல் ஒத்தி வைத்தது போல் எல்லாவற்றையும் தாங்கள் பேசிவிட்டிருக்கிறீர்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பவானி தாலுகாவில் கவுந்தம்பாடி சுமதிபாளையத்தில் 24, 25 தேதிகளில் இரவு நேரத்தில் போலீஸ் புகுந்து பெண்களை மரணப்பங்கப்படுத்தி ஆடுமாடுகளை அடித்துச் சென்றார்கள். வீடுகளைக் கடப்பாறையால் நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் எங்கெங்கோ செல்லுகிறது. வள்ளியூரோடு நில்லுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இங்கே இப்படி என்றால் நெல்லை மாவட்டத்தில் சப் இன்ஸ்பெக்டர் இறந்துவிட்ட இடத்தில் எப்படி நிலைமை இருக்குமென்று நினைத்துப் பாருங்கள். பல இடங்களில் பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமான பிரச்சினை— பெண்களின்மீது எந்த விதமான வழக்கும் போடக்கூடாது. அவர்கள் தாக்கியிருந்தாலும் தற்காப்புக்காக இருக்கும். தாக்குதலுக்காக அல்ல. எந்த இடத்தில் கைது செய்து வழக்குப் போட்டிருந்தாலும் அதை விடுத்து உடனடியாக அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும். திருச்சி சிறைச்சாலையில் மூவாயிரம் பேர் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இடம் இல்லை. ஆகவே ஒத்தி வைத்தால்தான் புரணமாக விவாதிக்க முடியும். பல விவரங்கள் இருக்கின்றன, நாங்கள் பார்த்து வந்திருக்கிறோம், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பார்த்து வந்திருப்பார்கள், மிகப் பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும். நாங்கள் போய் பார்த்து வந்தது மட்டுமல்ல, தகவல்களை வைத்திருக்கிறோம், மிகப் பெரிய மோசமான நிலைமை தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை விவாதிக்கவும் தமிழகத்திலே உள்ள விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையையும் சேர்த்து இதோடு தீர்த்து வைக்கக் கூடிய முறையிலே ஒருமணி நேரமாவது இந்த அவையை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை விவாதிக்க ஏன் அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1979 ஏப்ரல் 26]

இந்தத் தீர்மானத்தில் என்னுடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே சிலர் பேசும்பொழுது இங்கே மின்சார துறைபற்றி விவாதம் இருக்கிறது, அதற்கு நேரம் வேண்டும் ஆகவே சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டுமென்று சொன்னீர்கள், நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம் அல்லது மாலையிலே அதைப்பற்றிய விவாதத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்தச் சம்பவங்கள் பரவலாக தமிழகம் பூராவும் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆகவே இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்—சுருக்கமாகப் பேசவேண்டுமென்று நீங்கள் சொன்னீர்கள்—சுருக்கமாகவே நான் பேச விரும்புகிறேன்.

இங்கே திரு. நெல்லை ஜபமணி அவர்கள் விவரங்களை யெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆகவே நான் அவைகளை திருப்பிச் சொல்லவேண்டியது இல்லை, ஆகவே அதையே நானும் சொல்லியதாக ரிக்கார்டுகளிலே ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே இங்கே திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசினார்கள், அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களுக்கும் உடன்பாடு எனக்கு இருக்கிறது, ஆகவே நான் அவைகளைத் திரும்பப் பேசவில்லை, அதையும் நான் சொன்னதாக ரிக்கார்டுகளில் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டவைகளைப் பொறுத்த வரையிலும் எனக்குக் கருத்து வேறுபாடுகள் இல்லை, ஆகவே அதையும் நான் பேசியதாக குறிப்பிலே ஏற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் சொல்லாத சில விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே பேசிய திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். அதிலிருந்து தொடர்கிறேன். அங்கே நளினா என்ற பெண் எஞ்சினியரின் மனைவி. அவர் பி. எஸ்ஸி., பட்டதாரி. அவர்களுக்கும் இதற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. எஞ்சினியர் வேலைக்குச் சென்றிருக்கிறார், போலீஸ் அவர்களுடைய வீட்டிற்குள் புகுந்து அடித்து நொறுக்கி சாமான்களை எல்லாம் நாசமாக்கியிருக்கிறார்கள். நளினா என்ற பட்டதாரி என்ன கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார் என்பதை யெல்லாம் இந்த அவையிலே சொல்லக்கூடிய நிலைமையிலே வார்த்தைகள் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வளவு கேவலமாக கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கிரிஜா என்ற கல்யாணம் ஆகாத பெண் பட்டதாரி கொடுமையாக நடத்தப்பட்டிருக்கிறார், தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆஸ்பத் திரியிலே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்திலே காயம் என்று சொல்லமுடியாத அளவிற்கு காயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள், அவ்வளவு கேவலமாக நடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் கொடுமை அந்த அளவிலே இருக்கிறது மற்ற கிராமங்களுக்குப் போகவேண்டாமென்று சொல்கிறீர்கள்

1979 ஏப்ரல் 26] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

போலீஸ் தாக்கப்படாத இந்தக் கிராமங்களிலே இப்படி நடந்தது என்றால் திரு. அழகர்சாமி சொன்னதுபோல், சங்கரன் கோவ்வில் என்ன நடந்து இருக்கும் என்று சொல்லவேண்டிய தில்லை. இன்றைக்குப் பல கிராமங்கள் காலிசெய்யப்பட்டு இருக்கிறது. வீட்டிற்குள் புகுந்து, ஆண்களையும் பெண்களையும் அடித்திருக்கிறார்கள். இந்த சம்பவத்திற்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொன்னதற்குப் பிறகும் இன்றைக்கு அந்தக் கட்சியின் ஊழியர்கள் இப்போதும் கூட கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். திரு. அழகர்சாமி குறிப்பிட்டதைப்போல் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன், அரசாங்கம் உத்திரவிட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று நான் சொல்லமாட்டேன், போலீஸ்காரர்கள் தாக்கு கிறார்கள், போலீஸ்காரர்களின் ஆட்சி நடக்கிற மாதிரி கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை, அரசாங்கத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படக்கூடிய நிலைமையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக பல கிராமங்களிலே இப்படி நடப்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவும் நான் இதைச் சொல்கிறேன். கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதே சட்டமன்றத்திலே மாலை 6 மணிக்குப் பிறகு எந்தப் பெண்ணும் லாக்-அப்பிலே வைக்கப் படமாட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். ஆனால் கல்யாணம் ஆகாத பெண்களும் கல்யாணம் ஆன பெண்களும் பெண் முதியோர்களும் ஆக இன்றைக்கு 27 பெண்களை போலீஸ் லாக்கப்பில் அடைத்துவைத்து அவர்கள் உடைகளை எல்லாம் அகற்றி பாவாடையைத் தவிர அனைத்தையும் எடுத்துவிட்டு நிர்வாணமாக ஆக்கி உள்ளே விடிய விடிய வைத்துள்ளார்கள். அடித்தும் இருக்கிறார்கள், என்று சொன்னால் முதல் அமைச்சர் உத்திரவை எந்த அளவிற்கு இந்த போலீஸ் கேட்கிறது என்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

ஆகவே, அரசாங்கம் அதிலே உடனடியாக கவனம் செலுத்தி, போலீசை கூப்பிட்டு வைத்து, முக்கிய அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு வைத்து, இந்த விதமான கொடுமைகள் சரியல்லவென்று தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதற்காக, பல விவரங்கள் நான் பேச வேண்டிய நிலை இருப்பதன் காரணமாக, மின்சார வாரிய விவாதத்தை மாலையில் வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தச் சமயத்திலாவது பேரவையை ஒத்தி வைத்து பேச வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

[1979 ஏப்ரல் 26]

* திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்றைய முந்தைய நாள் நடந்த இந்தச் சம்பவங்கள் போலிசுக்கு ஒரு நீதி பொதுமக்களுக்கு ஒரு நீதி என்ற முறையிலே நடைபெறுவதாக அறிகிறோம். சமீபத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக, போலிஸ் துறையினர் பொதுமக்களைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற உணர்வோடு செயல்பட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்கின்ற அச்சம் நமக்கு ஏற்படச் செய்கிறது. இந்த வழக்கினுடைய—இந்த நிலைமை களுடைய பின்னணியைப் பார்க்கின்ற காலத்தில், பொதுமக்கள் தரப்பிலே இருந்து போலிசார் மீது ஒரு கல் போடப்பட்டது. அதனுடைய விளைவு சிறுவர்களும், பெண்களும், முதியோர்களும், வயதானவர்களும், வீட்டை விட்டு வெளியே செல்ல முடியாதவர்களும், வீட்டிலேயிருக்கிற பொழுது, அங்கே ரோட்டிலே நடைபெற்ற ஒரு சிறு சம்பவத்திற்காக, போலீசார்கள் ஒரு பெரிய பட்டாளத்தையே அழைத்துச் சென்று வீட்டிலே இருப்பவர்களை யெல்லாம் அடித்தும் உதைத்தும், இருக்கிற சொத்துக்களைச் சேதப்படுத்தியும் அங்கே அபரிமிதமான ஒரு செயலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைகளுக்குப் பின்னாலே அடி வாங்கியது மட்டுமல்ல, ஆஸ்பத்திரியிலே சேர்த்திருப்பது மட்டும் அல்ல, ஏறக்குறைய 72 பேர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் பின்னணியைப் பார்க்கிறபொழுது, இந்த தரப்பிலேயிருந்து ஒரு கல்—இவ்வளவு விளைவுகளுக்குக் காரணமாகி விட்டது என்ற நிலைமைகளை பார்க்கும்போது தடியெடுத்தவன் தண்டல்காரன் என்ற நிலைமைக்கு போலிஸ்காரர்கள் வந்து விட்டார்கள் என்ற நிலைமையை அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடாது. இப்படி அனுமதிப்பதன் மூலமாகத்தான் எங்கேயோ நடைபெறுகின்ற சில சம்பவங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அபரிமிதமான அதிகாரத்தை போலிசாரிடம் விடுகின்ற காரணத்தாலே, நமக்கு, பலவிதமான சிக்கல்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தச் சம்பவத்தில், இந்த நிலைமையில் ஈடுபட்ட போலிஸ்காரர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அப்படி எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் சிறு சம்பவங்களைப் பெரிதாக்குகிற அளவுக்கு, தமிழகத்திலே குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிற அளவுக்கு அவர்கள் அமைதியைக் குலைக்கிறார்களே, அதை அனுமதிக்கும் வகையில் செயல்படுவது என்பது ஒவ்வாத ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதிலே காயம் அடைந்தவர்கள் மீது, 72 பேர்கள் மீது வழக்குகள் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதே போன்ற நிலைமைகள்தான் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நடக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமைகளை ஆற, அமர விவாதிப்பதற்கு, இந்தச் சபையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்குமாறு கேட்டு முடிக்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 26]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, திருவள்ளூர் பகுதியிலே, வள்ளியூர் கிராமத்திலே நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றி, உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். நான் நேரில் சென்று பார்க்கவில்லை. மதிப்பிற்குரிய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் அழகர்சாமி அவர்கள் அந்த இடத்தை நேரில் பார்த்து அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி யெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். (குறுக்கீடு) மதிப்பிற்குரிய ஜெபமணி அவர்களும் அழகர்சாமி அவர்களும் நேரில் பார்த்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதில், மிகைப்படுத்திக் கூறி இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. உண்மையை அப்படியே சொன்னதாகத் தான் நான் கருதுகிறேன். போலீஸ்காரர்களுக்குக் கொஞ்சம் கொடுத்து விட்டாலே தாங்க முடியாது. முழுச் சுதந்திரம் கொடுத்திருப்பார்களானால், ரொம்ப விளையாடி இருப்பார்கள் என்பதிலே எனக்கு மாறுபாடே கிடையாது. அங்கங்கே, விவசாயிகள் போராட்டம் என்று சொல்லும்போது சிறுசிறு சம்பவங்கள் நடந்திருக்கலாம். ஆனால், அதற்காக, கிராமத்திலே புகுந்து, தாய்மார்களைத் தாக்குவது என்பது சகிக்க முடியாத ஒன்று. அதை, ஏதோ விவசாயிகள் போராட்டம் — நெருக்கி விட்டோம் என்ற கண்ணோட்டத்திலே பார்க்கக் கூடாது. அதனாலே, அரசின் பேரிலே ஏற்பட்ட காமப்புணர்ச்சி எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வெளியிலே இருக்கிற விவசாயிகள் அதைப் பத்திரிகையிலே பார்க்கும்போது எப்படி உணர்வார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும்.

சம்பவங்கள் நடந்த பிறகும் கூட பல கிராமங்களிலே வீடுகளிலே புகுந்து தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் வந்திருந்த தந்திகளையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறேன். இம்மாதிரி சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடக்குமேயானால் அரசு நிலைத்து நிற்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏதோ போராட்டத்திலே வன்முறைகள் நடந்திருக்குமேயானால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம், ஆனால் ஊருக்குள் புகுந்து, வீட்டிற்குள் புகுந்து அடிப்பது என்பது, அதுவும் தாய்மார்களை தாக்குவது என்று சொன்னால், அதை தீவிரமாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அது எப்படி நடந்திருக்கிறது? யார் மீது தவறு இருக்கிறது என்று பல்வேறு முறைகளில் பார்த்தால்தான் அதனுடைய கட்டுப்பாடு முறை தவறிய செய்திகளை புரிந்துக் கொள்ள முடியும். அதைப்பயன்டடுத்தி இம்மாதிரி சம்பவங்கள் மீண்டும் நடக்காமல் இருப்பதற்கான நடைமுறைகளை அரசு உணர்ந்துக் கொண்டால்தான் இந்த நடவடிக்கைகள் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று கூறி இதைப்பற்றி விரிவாக விவாதிக்க இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஓத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தில் நடந்த சம்பவங்களை பற்றி எனக்கு தந்துள்ள தகவல்களை நான் முதலிலே மன்றத்தில் படித்துக் காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன் :

23-4-1979 அன்று தமிழக விவசாயிகள் சங்கத்தினர் நடத்திய கடை அடைப்பு போராட்டத்தில், செங்கல்பட்டு மாவட்டம், திருவள்ளூர் அருகில் உள்ள வள்ளியூர் கிராம விவசாயிகள் திரு. தாமோதரன் நாயுடு, திரு. கஜேந்திரன் ஆகியோர் தலைமையில் விடியற்காலை 3 மணி அளவில் சாலையின் குறுக்கே பெரும் பாறைகளை வைத்தும், மரங்களை வெட்டிப்போட்டும் மின்சார கம்பங்களை குறுக்கே போட்டும் வழி மறித்தனர். காஞ்சிபுரம் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த பல்லவன் போக்குவரத்து கழக பேருந்து, இவற்றின் காரணமாக, சாலையில் வர முடியாமல், ஓரமாக ஒதுங்கிய போது பள்ளத்தில் இறங்கிவிட்டது. இந்த தகவல் கிடைத்தவுடன் காலை சுமார் 6 மணி அளவில் திருவள்ளூர் காவல் துறை ஆய்வாளர், வட்டாட்சித் தலைவருடன் அவ்விடத்திற்கு தகுந்த பந்தோபஸ்துடன் விரைந்தார். அங்கு கூடியிருந்த கூட்டத்தினை கலைத்து விட்டு, சாலை தடைகளையும் அப்புறப்படுத்தினர். அங்கிருந்து தாமரைப்பாக்கம் சாலை சந்திப்பில் சுமார் 30 பேர்கள் கூடி இதேபோன்ற சாலையின் குறுக்கே தடைகள் ஏற்படுத்தியதை அப்புறப்படுத்தி விட்டு, வெங்கல் காவல் நிலையத்திற்கு சென்றனர்.

மீண்டும் வள்ளியூரைச் சேர்ந்த திரு. தாமோதர நாயுடுவும், திரு. கஜேந்திர நாயுடுவும் அக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் உள்பட அனைத்து மக்களையும் சுமார் 1,000 பேர் வரை திரட்டிக் கொண்டு வந்து நெடுஞ்சாலையின் குறுக்கே முன் போலவே தடைகளை ஏற்படுத்தி, அங்கேயே மறியல் செய்தனர். இதனால், போக்குவரத்து அறவே நின்றுவிட்டது.

கம்பியில்லாத் தந்தி மூலம் தகவல் அறிந்து திருவள்ளூர் காவல் துறை துணை கண்காணிப்பாளர், கோட்டாட்சித் தலைவருடன் சுமார் 10.30 மணிக்கு ஆயுதப்படை காவல் துறையினருடன் அவ்விடத்திற்குச் சென்றார். சாலையின் குறுக்கே ஆர். சி. சி. மின்சார கம்பங்களும், முள்புதர்களும், மரத்துண்டுகளும், கற்களும், சிமிண்ட் பைங்களும் போட்டிருந்ததைக் கண்டனர். மின்கம்பிகள் அறுத்து விடப்பட்டிருந்தன. தொலைபேசி கம்பிகளும் அறுத்து விடப்பட்டிருந்தன. பல்லவன் போக்குவரத்துகழக பேருந்தும் அங்கேயே நிற்கொண்டிருந்தது. சாலையில் முன் நான்கு வரிசைகளில் பெண்களும், அதற்கு பின் ஆண்களும் உட்கார்ந்து மறியல் செய்து கொண்டிருந்தனர். திருவள்ளூர் கோட்டாட்சித் தலைவர் எவ்வளவோ வேண்டியும் குறிப்பாக தாய்மார்களை கலைந்து போகச் சொல்லியும்

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அவர்கள் கலைந்து போகாமல், சாலையை மறித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து இருந்தனர். கலைந்து போகும்படி எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும்கூட கூட்டத்தினர் எவ்வித முகாந்திரமும் இன்றி கல்லெரியத் தொடங்கினர். திருவள்ளூர் வட்ட காவல்துறை துணை ஆய்வாளரும், சில காவலர்களும் ரத்த காயங்கள் அடைந்தனர். கூட்டத்தினரின் முரட்டுத் தனத்தைக் கண்டு கோட்டாட்சித் தலைவர், சட்ட விரோத கூட்டமென அறிவித்தார். காவல் துறையின் எச்சரிக்கை செய்த பின்பு கண்ணீர் புகை பிரயோகித்தனர். வன்முறை கூட்டம் கிராமத்தை நோக்கி பின் வாங்கியதென்றாலும் தொடர்ந்து நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் கல்லெறிந்தனர். கண்ணீர் புகை பிரயோகம் பயன் அளிக்காமல் போனது மட்டுமல்லாமல், காவல்துறை அதிகாரிகள் மேலும் காயம் அடைந்தனர். இந்நிலையில் தற்காப்பிற்காக தடியடி பிரயோகம் செய்யப்பட்டது.

[முற்பகல் 10.50]

அவ்விடத்தில் சுமார் 11.50 மணியளவில் மாவட்ட காவல் துறை கண்காணிப்பாளர் வந்து சேர்ந்தார். தடியடிக்கு பிறகு கூட்டம் கலைந்தது. சுமார் 56 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். கூட்டத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 21 பேர்கள் காயமடைந்தனர். மாவட்ட காவல்துறை கண்காணிப்பாளர், திரு. பாலகிருஷ்ணன், மற்றும் திருவள்ளூர் துணை கண்காணிப்பாளர், திரு. பாலகிருஷ்ணன் உள்பட காவல் துறையைச் சேர்ந்த 22 பேர்கள் காயமுற்றனர். காவல் துறையினர் சென்ற நெடுஞ்சாலை பிரிவு லாரி எம். எஸ். ஆர். 217-ம், வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட லாரி டி. எம். எஸ். 3580-ம் பலத்த சேதத் திற்கு உட்பட்டன.

மின்சார கம்பங்களைப் பிடுங்கி சாலையில் குறுக்கே போட்ட தால், மின்வாரியத்திற்கு சுமார் ரூ. 2,000 இழப்பு இருக்கும். தொலை பேசி கம்பித் தொடர்புகளை அறுத்தெறிந்ததால், தொலைபேசி துறைக்கு சுமார் ரூ. 2,000 இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. காயமுற்றோர்களில் 18 பேர்களில் திருவள்ளூர் அரசு மருத்துவ மனையில் உள்புற நோயாளிகளாக அனுமதிக்கப்பட்டனர். மற்றவர்கள் வெளிப்புற நோயாளிகளாக சிகிச்சை பெற்று வருகின்றார்கள். திருவள்ளூர் வட்ட காவல் துறை துணை ஆய்வாளர் மற்றும் இரு காவலர்கள் உள்புற நோயாளிகளாக சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர். திருவள்ளூர் நகர காவல் நிலையத்தில், வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நான் இதிலே தெரிவிக்க விரும்புவது, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்சொல்கிறபோது குறிப்பாக தாய்மார்கள் இதிலே தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவதிக்கு ஆளாகி இருக்கின்றார்கள். இது முறைதானா என்று கேட்டு, வெளி

[திரு ச. இராமச்சந்திரன்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

நாட்டில் இருந்து படையெடுத்தவர்களுடைய நிலைமை போல் அந்தக் கிராமம் காட்சி அளித்ததாக நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் திரு. ஜெபமணி அவர்கள் மிகவும் உருக்கமாகப் பேசுகிறபோது மிருகத்தனமாக இருந்தது என்று அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் சொல்ல விரும்புவது இதிலே அரசுக்குக் கிடைத்து இருக்கிற தகவல்களை பொறுத்தவரையில், 2 காரணங்களை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். ஒன்று, இத்தகைய போராட்டங்களிலே ஈடுபடுகிறபோது தாய்மார்களை முன்னே வைத்து, அவர்களுக்குப் பின்னாலே ஆண்கள் ஒளிந்து கொள்வது சரிதானா என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், நம்முடைய திரு. மார்க்கபந்து அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள்.

குறிப்பாக, தாய்மார்கள், சங்கத்தைச் சேராதவர்கள், வயதானவர்கள், இவர்களெல்லாம் தாக்கப்படுவது முறையல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. இந்த ஹர்த்தால் நடந்த தினத்தன்று என்னுடைய ஊரில் இருந்து சிலர் கார்களில் வந்து கொண்டு இருந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கார்களை வழிமறித்து, நீங்கள் முன்னாலே போகக்கூடாது, பின்னாலே போகக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நிறுத்தியவர்கள் யார் என்றால் சின்னம் சிறிய பிள்ளைகள். அவர்களை நீங்கள் யார் என்று கேட்டதற்கு விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னார்களாம். எந்தச் சங்கம் என்று கேட்டபோது அவர்களுக்கு பெயர் சொல்லத் தெரியவில்லை. இப்படி சிறியவர்களையும், தாய்மார்களையும் ஈடுபடுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தினர் தங்களுடைய ஹர்த்தால் வெற்றி பெறவேண்டும் என்ற அளவிற்கு பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இது நியாயம் தானா? இதை நாம் அனுமதிக்கப் போகிறோமா என்பதையும் தயவு செய்து அத்தனைபேரும் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாகைகளும் சம்பவத்தைப் பற்றி பேசப்பட்டது. தாய் மார்களை முன்னே நிறுத்தி, அவர்களுக்குப் பின்னாலே ஆண்கள் நின்று கொண்டு கல்லெறிந்ததையும், கலவரம் செய்ததையும் நாம் அறிவோம். காவல் துறையினர் தாய்மார்களிடத்தில் எச்சரிக்கை செய்தார்கள். கூட்டத்தைக் கலைக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பின்னாலே நிலைமைகள் என்ன ஆயிற்று என்பதும் தெரியும். இப்படிப்பட்ட முறை தமிழ் நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் 1942-ல் நடந்த போராட்டம் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார். நம்முடைய காலத்தில் அறிஞர் அண்ணா போன்றவர்கள் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு கட்சிகள் போராட்டங்கள் நடத்தி இருக்கின்றன. போராட்டம் நடத்துகிறபோது நமக்கென வழி வகுத்துக்கொண்டு, தாய்மார்கள் கலந்து கொண்டால், அதற்காக அமைதியான முறையில் வழி ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, சட்டவிரோதமான காரியங்களில் போராட்டத்தினர் ஈடுபடாமல் பார்த்துக்கொண்டு போராட்டங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. ஆனால் தாய்மார்கள், குழந்தைகள், வயோதிகர்கள் ஆகியோரை வைத்து போராட்டம் நடத்தியதால் தான் இத்தகைய விளைவுகள் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையிலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன காரியங்கள் நடைபெற்று இருக்குமானால் என்னப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் அது போன்ற தகவல்கள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும் அப்படி நடந்திருக்குமானால் நான் அதற்கு சொல்வது, முழுக்க முழுக்க இத்தகையப் போராட்டங்களை நடத்துகின்றவர்கள்தான் அதற்கு பொறுப்பு ஏற்கவேண்டுமென்று தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் இத்தகைய போராட்டங்களை தாய்மார்களைக் கொண்டும், குழந்தைகளைக் கொண்டும் இதுவரையில் எந்தத் தலைவரும் நடத்தியதுமில்லை, நடத்த அனுமதித்ததும் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். கிராமத்தின் உள்ளே போய் அடிக்கலமா என்று கூறினார்கள். நடந்தது அதுவல்ல. கிராமத்தில் இருந்தவர்களை ரோட்டுக்குக் கொண்டுவந்து, வரிசையாக உட்கார வைத்து—தாய்மார்களையும் குழந்தைகளையும் வரிசையாக உட்கார வைத்திருக்கிறார்கள் (குறுக்கீடு). இத்தகைய நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குப்பிறகு போலீஸ் சூப்பிரண்டு எல்லாம் காயம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையை பார்த்தோம். நான் அதை உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று சொல்வதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். நாங்கள் எல்லாம் நேரிலே போய் பார்த்திருக்கிறோம். வீடுகள் உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; கடைகள் உடைக்கப் பட்டிருக்கின்றன; கதவுகள் உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீங்கள் விசாரணை நடத்த நீதிபதியைகூட நியமிக்க வேண்டாம்.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1979 ஏப்ரல் 26]

எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்டு, ஒரு சர்வகட்சி குழு அமையுங்கள். அந்தக் குழுவினர் நேரிலே பார்த்து சொல்லட்டும்; அப்போது உண்மை தெரியும், அது நாட்டுக்கும் நல்லது, உங்களுக்கும் நல்லது. கண்ணகி அழுதாள் என்றால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த கருத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்; மற்றவை வேண்டாம்.

திரு. ர. ஜெபமணி : ஐயா, கொஞ்சம் என்னை அனுமதியுங்கள். நான் பேச ஆரம்பித்தாலே, என்னை தடுத்து விடுகிறீர்கள். எனக்கு யார் மேலும் கோபம் இல்லை. இந்த நாட்டிலே பெண்கள் மானத்தோடு வாழ வேண்டும். எங்களிடத்திலும் பெண்கள் இருக்கிறார்கள்; உங்களிடமும் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எப்படிப்பட்ட பெண்கள் எல்லாம் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். வீட்டைவிட்டு வெளியே வராத பெண்கள் எல்லாம் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் கேட்க விரும்புவது, தாய்மார்களை அவர்கள் முன்னால் 4 வரிசைகளாக உட்கார வைத்து மறியல் நடத்தினார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது; இது சரியா, இல்லையா?

திரு. ர. ஜெபமணி : உங்களுக்கு வந்திருக்கிற தகவல் சரியில்லை. அது உண்மைக்கு புறம்பான தகவல்; வேண்டுமென்றே அப்படித் தந்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. (திரு. சோ, அழகர்சாமி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை (குறுக்கீடு). முதலிலே என்னுடைய விளக்கத்தைச் சொல்கிறேன். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அமைச்சர் விளக்கம் அளிக்கின்றபோது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிடையாது. (திரு. சோ. அழகர்சாமி எழுந்தார்) நீங்கள் இந்த அவையிலே நீண்ட நாள் இருப்பவர்கள். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது நீங்கள் பேசிய பிறகு, அமைச்சர் பதில் அளித்த பின்னால் மீண்டும் நீங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை; மேற்கொண்டு விவாதத்திற்கு இடமில்லை; இதுதான் விதி. (குறுக்கீடு) நான் விதிப்படி தான் நடக்கவேண்டும். நீங்கள் மறுபடியும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

[1979 ஏப்ரல் 26]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தவறான தகவலைச் சொல் கிறார்கள். அதை நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா? நடந்த சம்பவங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் வாய்ப்பு கிடையாதா? இதுதான் உங்களுடைய முடிவா? எங்களுடைய முடிவு....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அவர்கள் என்ன முடிவு வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். விசாரணையில் எது உண்மை என்பது தெரியவரும்.

(குறுக்கீடு—திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. ர. ஜெபமணி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆயிரம் நிகழ்ச்சிகள் தமிழ்நாட்டிலே நடக்கலாம். அதையெல்லாம் இப்போது சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : உண்மையைப் பேசக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்களா? எதைச் சொன்னாலும் இதுதான் விதி என்கிறீர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் விதிப்படித்தான் நடப்பேன். திரு. அழகர்சாமி எழுந்தபோதெல்லாம் பேசுவதற்கு விதி இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, நான் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் பேசுவதற்கு விதி இடம் கொடுக்காது என்று சொல்கிறீர்கள். ஆகவே, உண்மைக்குப் புறம்பான விஷயங்களை சுட்டிக்காட்ட எனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. இந்த உண்மைக்குப் புறம்பான அறிக்கையை எதிர்த்து, தாய்மார்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் தாக்கப் பட்டதை கண்டித்து, நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம். (இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்.)

திரு. ர. ஜெபமணி : இந்த சபைக்குத் தவறான தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை எதிர்த்து நாங்கள் வெளி நடப்புச் செய்கிறோம். (ஜனதா கட்சியினர் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்.)

திரு. என். சங்கரய்யா : இங்கே சொல்லியிருக்கிற தகவல் சரியானது அல்ல என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியினர் அது கொஞ்சம்கூட உண்மையல்ல என்று சொல்கிறார்கள். இன்று வந்திருக்கிற தகவலைப் பார்த்தால் மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டு பத்திரிகைகளில் எல்லாம்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 26]

செய்தி வந்திருக்கிறது. போலீஸ் அடக்குமுறை இன்றைக்கு கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் சொல்லித்தான் இந்த அடக்குமுறை நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். அதைக் கண்டிக்கும் வகையில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக வெளிநடப்புச் செய்கிறோம். (மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் வெளி நடப்புச் செய்தார்கள்.)

[முற்பகல் 11-00]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தாங்கள் போய் பார்த்து வந்ததை நம்புங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெல்லை ஜெபமணி அவர்கள் தான் பார்த்ததுதான் உண்மை என்றும் குறிப்பிடுகிறார். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் ஆய்வினாலே எந்த முடிவுகள் கிடைக்கின்றதோ அதைப் பொறுத்து தான் உண்மைகளை கண்டறிய முடியும். ஆனால் தாய் மார்களை முன்னே வைத்து போராட்டத்தை நடத்துகிற பேடித் தன்மைக்கு இந்த அரசு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே பல கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் வெளிநடப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உணர்வைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் தாங்கள் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்ததால் அந்தச் சம்பவங்கள் மிகத் தவறாக நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே மிகக் கடுமையாக நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இருக்கிறது. ஆகவே அந்த உணர்வைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு இதைப்பற்றிய சரியான தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளைப் பரிசீலனை பண்ணவேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்த உணர்வோடுதான் போகிறார்கள். வேண்டுமென்றே போகிறார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. அவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இருப்பதால்தான் போகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் அந்த உணர்வைப் பொறுத்தவரையில் எதுவும் குறிப்பிட வில்லை. நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் இப்போது பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற முறையில் போராட்டங்களை ஆரம்பிக்காமல் குறிப்பாகத் தாய்மார்களை முன்னே

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

தள்ளி அதற்குப் பின்னாலே இருந்துகொண்டு, தாய்மார்கள் அடிப்பட்டதும், அதை வைத்து அதாவது தாய்மார்கள் அடிப்பட்டதை வைத்து உடனே அரசியல் லாபம் தேட முயற்சி செய்வதும், தாய்க்குலம் என்று பேசப்படுவதை இழித்தும் பழித்தும் பேசுவதையும் ஒரு தந்திரமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சினைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர உண்மையிலேயே தாய் மார்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக அது குறித்து பரிசீலனை செய்யப்படும். சமீபத்தில் வாகைக்குளத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினையின்போது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கிருந்து நேராகச் சென்று அங்குள்ளவர்களுக்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் ஆறுதல் அளித்தார்கள் என்பதை அனைவரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் குறிப்பிட்டது வேறுபட்ட முறைகளை அங்கே அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதுதான். அதைத்தான் எடுத்துச் சொல்ல வருகிறேனே தவிர பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக பரிந்து பேசுகின்ற உணர்வை நிச்சயமாக இந்த அரசு மதிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினைக்காக அவையை ஒத்தி வைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலர் இன்று சிறைச்சாலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் உத்தரவிடவில்லை. அதைக்கூடச் செய்ய வில்லை. ஆகவே எங்களுக்குப் பெருத்த அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிருப்தியைக் காட்டுகின்ற வகையில் நானும் வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் வெளிநடப்பு செய்தார்.)

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : தலைவரவர்களே, இப்போது அமைச்சரவர்கள் அறிக்கை படித்தார்கள். ஆனால் வீடுகள் நொறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், பொருள்கள் சேதம் அடைந்திருக்கின்றன என்றும் போய் பார்த்தவர்களும் நாங்களும் சொன்னோம். அதைப்பற்றி அமைச்சரின் அறிக்கையிலே எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆக அந்த உணர்வை இங்கே எடுத்துக்காட்டி, அதேபோல பிரிவெண்டிவ் அரஸ்ட் என்ற முறையிலே கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் விடுத்து அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டிய தேவை இல்லை என்பதால் அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.